

פרדס

ואתם בכסף ושתיתם • מה שזה הקב"ה דוקא בני
 עשי ולא בשארי האומות עמון ומואב אמורי • הטעם אם בני
 ישראל יאכלו וישתו מבני עשו בלא כסף מכרם בדרך תחנה •
 יאמרו הלא טובי' אנחנו מאביכם הזקן שלא נתן לאבינו הזקן
 בעת שהי' עיף תפט לחם ותפט עדשים בדרך תחנה עד שחזר
 לו תמורת אכילה זאת בכורתו היקרה • ואתם תאכלו ותשתו
 משלנו בחנם • לכן צוה לישראל כל מה שיאכלו וישתו מבני עשו
 יתנו מכרם בכסף חלף • מה שאין כן בשאר האומות תותר להם
 לקחת אכל ומשקה בדרך תחנה • ומה שאמרו ישראל כן גם
 לסיחון מלך האמורי • לא הי' תוכרחים ומטוים מאת ה' לעשות
 כן שלא יקבלו בדרך תחנה • כ"א שלחו לו כן חולי על
 ידי זה יסכים להבבירם דרך ארצו :

ג' ב"ז עלה ראש הפסגה ושא' עיניך ימה וצפון' ותיחנ' ומזרח'
 לא ידענו איזהו תופלת תהי' לו אם ישא עיניו
 מזרח' הלא הפסגה למזרח ארץ כנען היא • ואם ישא עיניו
 מזרחת אמוריו לארץ כנען ולא יראה תאומה מארץ הטובה ההיא •
 חולי דרך הלשון כן להזכיר בכל פעם ד' רוחית כמו באברהם
 (בראשית י"ג י"ד) צפונה ונגבה וקדמה וימה • וכן ביעקב
 (גס י"ח י"ד) ימה וקדמה צפונה ונגבה :

ט' ב"ב ואת מטאתכם אשר עשיתם את העגל וגו' ואשליך
 את עפרו אל הנחל היורד מן ההר : לא נדע את
 הנחל הזה • לפי הסברה הוא נחל שיטף אשר הוציאה' להם
 מן הצור בחורב (שמות י"ז ח') כי ודאי הכרח הוא שבאר
 והמים שיספיק לתחנה גדולה כזה • רגלי טף וגדים כארבע
 מילליון נפשי מוז נפש בהמה הוא בערך ובמדרגה נחל שיטף:
 והשליך משה את עפר העגל אל הנחל ההוא אשר תחתו ישתו
 בני ישראל • והכרח הוא שישתו מחלק העפר ההוא • וזה
 שנאמר (שמות ל"ב) ויזר על פני המים וישק את בני ישראל •
 לא בתכנין השקה אתם • כ"א מאמר ששתו ממים ההם אשר